

KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 5 kwietnia 2018 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych
ustaw**

(druk nr 762)

I. Cel i przedmiot ustawy

Zasadniczym celem ustawy jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE, zwanej dalej „dyrektywą PSD2”. Termin transpozycji upłynął 13 stycznia 2018 r.

Dyrektywa PSD2 jest odpowiedzią prawodawcy unijnego na dynamiczne zmiany w obszarze rynku usług płatniczych, z którymi mamy do czynienia w ostatnich latach. W szczególności dotyczy to rynku płatności detalicznych, w ramach którego innowacje techniczne spowodowały gwałtowny wzrost liczby płatności elektronicznych i płatności realizowanych za pośrednictwem urządzeń przenośnych. Pojawiają się też na rynku nowe rodzaje usług płatniczych. Dyrektywa PSD2 jest następstwem przeprowadzonego przez Unię Europejską przeglądu regulacji dotyczących usług płatniczych, w szczególności oceny skutków dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE. Uwzględnia ona również wyniki konsultacji w sprawie zielonej księgi Komisji Europejskiej z dnia 11 stycznia 2012 r. – „W kierunku zintegrowanego europejskiego rynku płatności

realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez Internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych”.

Dyrektywa PSD2 stanowi dalszy wkład do zintegrowanego i efektywnego europejskiego rynku płatności. Ma ona zwiększyć konkurencję dostawców usług płatniczych (w tym zapewnić lepszy start tzw. „nowym graczom”), bezpieczeństwo transakcji płatniczych oraz ochronę konsumentów, a także obniżyć koszty dokonywania płatności. Dyrektywa PSD2 stanowi podstawę prawną dla stworzenia jednolitego rynku płatności w Unii Europejskiej, opartego o bezpieczne i bardziej innowacyjne usługi płatnicze. Ponadto ma ona umożliwić dokonywanie płatności transgranicznych również prosto, skutecznie i bezpiecznie jak to ma miejsce w przypadku płatności krajowych. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, wdrażana dyrektywa „wpłynie w znaczącym stopniu na kształt całego rynku usług płatniczych, a tym samym na działalność banków oraz instytucji płatniczych, a także podmiotów oferujących karty sklepowe, karty paliwowe itd. (działających w ramach tzw. ograniczonej sieci), tzw. niezależnych operatorów bankomatów, jak również innych niebankowych dostawców usług płatniczych, zainteresowanych w szczególności rozwojem szeroko pojętych płatności mobilnych”.

Do najważniejszych zmian dokonywanych ustawą należy:

- 1) wprowadzenie nowej kategorii dostawców – katalog usług płatniczych rozszerzony zostanie o dwa nowe typy usług: usługę dostępu do informacji o rachunku (account information service – „AIS”) oraz usługę inicjowania transakcji płatniczej (payment initiation service – „PIS”); istotą działalności **dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku** będzie zapewnienie klientowi informacji online o co najmniej jednym lub kilku rachunkach płatniczych, prowadzonych przez jednego lub kilku dostawców usług płatniczych; istotą działalności **dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej** będzie udzielenie dostawcy usługi płatniczej dostępu do rachunku online płatnika – w celu sprawdzenia dostępności środków pieniężnych, zainicjowania płatności, po czym – przedstawienia płatnikowi informacji o dokonaniu płatności; usługi te będą miały charakter pomocniczy, a świadczący je dostawcy nie będą wchodzić w posiadanie środków pieniężnych klienta;
- 2) modyfikacja katalogu wyłączeń z reżimu ustawy o usługach płatniczych:
 - a) utrzymano wprowadzić wyłączenie usług płatniczych oferowanych przez operatorów bankomatów niezależnych, z tym że operatorzy będą mieli obowiązek

przestrzegania przepisów dotyczących przejrzystości (tj. obowiązek podania informacji o opłatach, zarówno przed jak i po pobraniu opłaty),

- b) ograniczono zakres wyłączenia transakcji płatniczych realizowanych za pośrednictwem pośrednika; wyłączenie będzie dotyczyło transakcji między płatnikiem a odbiorcą, dokonywanych za pośrednictwem umocowanej odpowiednio osoby, działającej wyłącznie w imieniu płatnika albo wyłącznie w imieniu odbiorcy albo zarówno w imieniu płatnika, jak i odbiorcy, jednak w żadnym momencie pośrednik nie będzie mógł wejść w posiadanie środków pieniężnych klienta ani posiadać kontroli nad tymi środkami,
 - c) utrzymano wyłączenie dotyczące tzw. ograniczonej sieci, niemniej nie będzie już możliwe wykorzystanie tego instrumentu m.in. do dokonywania transakcji płatniczych w celu nabycia towarów i usług w obrębie więcej niż jednej ograniczonej sieci lub w celu nabycia nieograniczonego asortymentu towarów i usług,
 - d) ograniczono zakres wyłączenia transakcji płatniczych przeprowadzanych przez dostawcę sieci lub usług łączności elektronicznej;
- 3) modyfikacja zasad odpowiedzialności za nieautoryzowaną transakcję:
- a) ograniczono odpowiedzialność płatnika w przypadku nieautoryzowanej transakcji; w szczególności płatnik nie będzie ponosił odpowiedzialności w przypadku, jeżeli nie miał on możliwości stwierdzenia utraty, kradzieży lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego przed wykonaniem transakcji płatniczej; płatnik nie będzie ponosił odpowiedzialności również w przypadku, gdy jego dostawca nie będzie wymagał silnego uwierzytelnienia (w takim przypadku odpowiadał będzie dostawca płatnika);
 - b) zmniejszono próg odpowiedzialności płatnika za straty spowodowane nieautoryzowanymi transakcjami płatniczymi ze 150 euro do 50 euro,
 - c) wprowadzono zasadę, w myśl której w przypadku transakcji z nieznaną kwotą warunkiem blokady środków pieniężnych na rachunku płatnika będzie autoryzowanie transakcji przez płatnika oraz podanie dokładnej kwoty środków pieniężnych, które podlegają blokadzie,
 - d) wprowadzono zasadę, w myśl której w przypadku transakcji z udziałem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej to na tym dostawcy spoczywać będzie ciężar udowodnienia, że – w zakresie jego kompetencji –

dokonana transakcja płatnicza została uwierzytelniona, dokładnie zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada,

- e) przyjęto, że również w przypadku transakcji z udziałem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, płatnik będzie miał prawo wystąpić z roszczeniem o zwrot środków do swojego dostawcy prowadzącego rachunek; pozostanie to bez wpływu na problematykę podziału odpowiedzialności między dostawcami usług płatniczych;
- 4) uregulowanie problematyki składanych przez użytkowników reklamacji dotyczących praw i obowiązków wynikających z ustawy o usługach płatniczych;
- 5) wprowadzenie nowej kategorii podmiotu uprawnionego do świadczenia usług płatniczych – **małej instytucji płatniczej**; przez małą instytucję płatniczą ustawodawca rozumie osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru małych instytucji płatniczych, prowadzącą działalność w zakresie usług płatniczych; małe instytucje płatnicze będą mogły wykonywać swoją działalność wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; podmiot taki będzie mógł prowadzić również inną niż świadczenie usług płatniczych działalność gospodarczą; dopuszczalna wielkość obrotu osiągniętego przez małą instytucję płatniczą nie będzie mogła przekroczyć kwoty 1 500 000 euro miesięcznie; mała instytucja płatnicza będzie obowiązana do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez ten podmiot, w tym także przez jej agentów, i stawki nieprzekraczającej 0,025%.

Opiniowana ustawa oprócz ustawy o usługach płatniczych nowelizuje: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz ustawę z dnia 15 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku

od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw. Zmiany w tych ustawach są co do zasady następstwem wdrożenia dyrektywy PSD2.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 60. posiedzeniu w dniu 22 marca 2018 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 2225). Pierwsze czytanie odbyło się na 58. posiedzeniu Sejmu w dniu 6 lutego 2018 r. Sejm skierował projekt do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia. Komisja po rozpatrzeniu projektu na posiedzeniach w dniach 6 lutego i 20 marca 2018 r. wniosła o uchwalenie projektu w brzmieniu zaproponowanym w jej sprawozdaniu (druk sejmowy nr 2368). Podczas drugiego czytania (31 marca 2018 r.) nie zgłoszono wniosków legislacyjnych.

W trakcie prac nad projektem w Komisji Finansów Publicznych dokonano w nim szeregu modyfikacji, przy czym nie zmieniają one zasadniczo merytorycznych rozwiązań przewidzianych w akcie. Zdecydowana większość poprawek miała charakter techniczno-legislacyjny. Niemniej warto zwrócić uwagę na następujące zmiany dokonane w Sejmie w odniesieniu do projektu:

- 1) wyłączono z zakresu tajemnicy zawodowej informacje przekazywane dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku oraz dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej, w zakresie niezbędnym do świadczenia tych usług;
- 2) wyłączono stosowanie przepisów dotyczących świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku oraz usługi inicjowania transakcji płatniczej w odniesieniu do rachunków prowadzonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 3) przewidziano, że umowa gwarancji bankowej albo umowa gwarancji ubezpieczeniowej zawarta przez wnioskodawcę zamierzającego świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej i przez dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku będzie musiała zawierać upoważnienie KNF do wydawania dyspozycji wypłaty przez gwaranta środków z gwarancji oraz przyznano KNF prawo występowania w imieniu użytkowników w sprawach wypłaty takich środków;

- 4) dodano przepisy przewidujące możliwość nakładania kar pieniężnych na podmiot składający zawiadomienie w przypadku niedochowania zobowiązania w zakresie ostrożnego i stabilnego zarządzania;
- 5) znowelizowano dodatkowo ustawę – Prawo bankowe, ustawę o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw;
- 6) umożliwiono podmiotowi podlegającemu nadzorowi KNF, mającemu siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na jego wniosek, komunikację pisemną i ustną z KNF w języku angielskim;
- 7) rozszerzono katalog zadań KNF o podejmowanie działań mających na celu wspieranie rozwoju innowacyjności rynku finansowego;
- 8) przewidziano możliwość dokonywania przez KNF interpretacji w indywidualnej sprawie;
- 9) przyjęto, że BGK będzie obowiązany spełniać wymogi dotyczące silnego uwierzytelnienia użytkownika po upływie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia 2018/389;
- 10) uzupełniono katalog przepisów przejściowych.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 1 pkt 2 lit. d, art. 2 pkt 8 i 9 – zmiany definicji pojęć „hybrydowa instytucja pieniądza elektronicznego” i „hybrydowa instytucja płatnicza” mają charakter pozorny, polegają na nadaniu definicjom brzmienia, jakie mają one obecnie.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 2 skreśla się lit. d;

- 2) art. 1 pkt 2 lit. o, art. 2 pkt 33b – w związku z tym, że skrót pojęcia „dostawca usług płatniczych” został sformułowany w art. 4 ust. 1, należałoby przyjąć poniższą poprawkę.

Propozycja poprawki:

w art. 1:

- a) w pkt 2 w lit. o, w pkt 33b po wyrazie „dostawcy” dodaje się przepisy „usług płatniczych”,

- b) w pkt 5 w lit. b, w ust. 3a skreśla się wyrazy „usług płatniczych”,
 - c) w pkt 110 w lit. e, w ust. 5 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy „usług płatniczych”,
 - d) w pkt 113, w zdaniu drugim skreśla się wyrazy „usług płatniczych”;
- 3) art. 1 pkt 3 lit. b, art. 3 ust. 6 – dodawany przepis sugeruje, że jeden rachunek płatniczy może być prowadzony przez więcej niż jednego dostawcę.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 3 w lit. b, ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Usługa dostępu do informacji o rachunku oznacza usługę on-line polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji dotyczących:

- 1) rachunku płatniczego użytkownika prowadzonego u innego dostawcy albo
 - 2) rachunków płatniczych użytkownika prowadzonych u innego dostawcy albo u więcej niż jednego dostawcy.”;
- 4) art. 1 pkt 10, art. 12 ust. 1 pkt 5 i 6 – w związku z dodaniem tych przepisów nasuwa się pytanie, czy nie należałoby również znowelizować ust. 2 w art. 12, który stanowi, że osoby wymienione w art. 12 ust. 1 pkt 3 i 4 mogą wykorzystywać uzyskaną informację tylko zgodnie z celem jej przekazania.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „art. 12” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a i dodaje się lit. b w brzmieniu:

„b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmioty wymienione w ust. 1 pkt 3–6 mogą wykorzystywać uzyskaną informację tylko zgodnie z celem jej przekazania.”;

- 5) art. 1 pkt 13 lit. a tiret piąte oraz lit. c, art. 14g ust. 1 część wspólna i ust. 3 – mając na uwadze, że w trakcie prac nad projektem w Sejmie zmieniono technikę nowelizacji art. 14g, należałoby dokonać zaproponowanej w poprawce korekty odesłań.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 13:

- a) w lit. a w tiret piątym, w części wspólnej wyrazy „i 4–8” zastępuje się wyrazami „i 4–9”,
- b) w lit. c, w ust. 3 wyrazy „pkt 8” zastępuje się wyrazami „pkt 9”;

- 6) art. 1 pkt 13 lit. b, art. 14g ust. 2b – w związku z tym, że w nowelizowanym art. 14h ust. 1 mowa jest o dwóch różnych stronach internetowych (prowadzonej przez KNF i prowadzonej przez podmiot, o którym mowa w art. 14g ust. 2a), mając na względzie jednoznaczność przepisu, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 13 w lit. b, w ust. 2b skreśla się wyrazy „art. 14h”;

- 7) art. 1 pkt 14, art. 14h ust. 3 – mając na względzie, że podmioty, o których mowa w art. 14g ust. 2a nie będą wpisywane do rejestru, ale wykazu, proponuje się przyjęcie niżej zaproponowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 14, w art. 14h w ust. 3 skreśla się wyraz „zarejestrowanych” oraz po wyrazach „ust. 2a” dodaje się wyrazy „, wpisanych do wykazu, o którym mowa w ust. 1”;

- 8) art. 1 pkt 16, art. 15a ust. 7 – w związku z tym przepisem nasuwa się pytanie, czy przestrzeganie przepisów ustawy o usługach płatniczych dotyczących procedury rozpatrywania reklamacji przez dostawców powinno podlegać wyłącznie kontroli, a nie nadzorowi KNF. Należy przy tym pamiętać, że przepis dodawanego art. 15a ust. 7 może być traktowany jako *lex specialis* w stosunku do regulacji przewidujących kompetencje nadzorcze KNF. Zakładając, że wolą ustawodawcy było, aby KNF sprawował nadzór w tym zakresie, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki. W poprawce określono również katalog dostawców, którzy podlegać będą nadzorowi.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 16, w art. 15a ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wykonywanie obowiązków wynikających z ust. 1–6 przez dostawców, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1, 2, 4, 6 i 9–12 oraz przez oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego jest nadzorowane przez KNF.”;

- 9) art. 1 pkt 16, art. 15c – propozycja poprawki korelującej terminologię ustawy o usługach płatniczych z terminologią ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 16, w art. 15c w ust. 1 i 2 po wyrazie „do” dodaje się wyrazy „prowadzenia postępowania w sprawie”;

- 10) art. 1 pkt 20 lit. b, art. 20a ust. 2 – w związku z tym, że w art. 35 ust. 4 mowa jest o jednej opłacie, należałoby przyjąć niżej zaproponowaną poprawkę redakcyjną.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 20 w lit. b wyraz „których” zastępuje się wyrazem „której”;

- 11) art. 1 pkt 21, art. 20b ust. 1 pkt 6 – propozycja poprawki redakcyjnej.

Propozycja poprawki:

w art. 1 pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) w art. 20b w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „konsument zażądał, aby były” zastępuje się wyrazami „dostawca i konsument uzgodnili, że będą”;

- 12) art. 1 pkt 28 lit. a tiret czwarte, art. 27 pkt 2 lit. g – uwzględniając art. 2 pkt 34 ustawy o usługach płatniczych (definicja pojęcia „użytkownik”), należałoby przyjąć niżej sformułowaną propozycję poprawki. Analogiczna uwaga dotyczy dodawanego art. 32g ust. 2.

Propozycja poprawki:

w art. 1:

a) w pkt 28 w lit. a w tiret czwartym, w lit. g,

b) w pkt 34, w art. 32g w ust. 2

– skreśla się wyrazy „usług płatniczych”;

13) art. 1 pkt 34, art. 32g ust. 1 – kierując się § 10 ZTP oraz uwzględniając treść art. 32f ust. 1 pkt 1, należałoby przyjąć niżej sformułowaną propozycję poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 34, w art. 32g w ust. 1 skreśla się wyraz „dostawcy”;

14) art. 1 pkt 34, art. 32g ust. 6 – uwzględniając treść dodawanego do art. 2 ustawy o usługach płatniczych pkt 33b (definicja pojęcia „uwierzytelnianie”), należałoby przyjąć niżej sformułowaną propozycję poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 34, w art. 32g w ust. 6 wyrazy „uwierzytelnienie użytkownika” zastępuje się wyrazem „uwierzytelnianie”;

15) art. 1 pkt 48 lit. a, art. 50 ust. 1 – uwzględniając treść dodawanego do art. 2 ustawy o usługach płatniczych pkt 4c (definicja pojęcia „dostawca prowadzący rachunek”), należałoby przyjąć niżej sformułowaną propozycję poprawki. Analogiczna uwaga odnosi się do dodawanego art. 144 ust. 2b.

Propozycja poprawki:

w art. 1:

a) w pkt 48 w lit. a, w ust. 1 skreśla się użyty po raz pierwszy wyraz „płatnika”,

b) w pkt 110 w lit. c, w ust. 2b skreśla się wyrazy „dla płatnika”;

16) art. 1 pkt 51 lit. a i b, art. 53 ust. 2 i 3 – mając na uwadze, że ustawodawca dokonał zmian w art. 5, w szczególności zmienił się treść ust. 2 i 3 (jak się wydaje, treść dotychczasowego ust. 3 została przeniesiona *de facto* do ust. 2) oraz mając na uwadze, że w ust. 3 wyraźnie wyłącza stosowanie art. 53 do wskazanych w tym ustępie rodzajów transakcji płatniczych, należałoby rozważyć niżej zaproponowaną korektę odesłań w art. 53.

Propozycja poprawki:

w art. 1 pkt 51 otrzymuje brzmienie:

„51) w art. 53 w ust. 2 i 3 wyrazy „art. 5 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 2 i 3a”;

17) art. 1 pkt 53, art. 59q ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia – uwzględniając treść dodawanego art. 59q ust. 2 oraz kierując się § 10 ZTP, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 53, w art. 59q w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „do”;

18) art. 1 pkt 55 lit. a tiret szóste – uwzględniając treść dodawanego art. 61b ust. 3 i 4 oraz treść nienowelizowanego art. 78 ust. 3 i 4, należałoby rozważyć rozszerzenie art. 61 ust. 1 pkt 11 o gwarancję ubezpieczeniową. Analogicznych zmian należałoby dokonać w dodawanym art. 61b ust. 1, 2 i 5, nowelizowanym art. 64 ust. 1 pkt 10 oraz dodawanych art. 117a ust. 3, 4 i 7 i art. 117b ust. 2 pkt 3.

Propozycja poprawki:

w art. 1:

a) w pkt 55 w lit. a w tiret szóstym, w pkt 11 po wyrazie „bankowej” dodaje się wyrazy „, gwarancji ubezpieczeniowej”;

b) w pkt 56, w art. 61b:

- w ust. 1 po wyrazie „bankowej” dodaje się wyrazy „, gwarancji ubezpieczeniowej”;
- w ust. 2 po wyrazie „bankowej” dodaje się wyrazy „, gwarancji ubezpieczeniowej” oraz wyrazy „, o których mowa w ust. 1, pokrywają” zastępuje się wyrazem „pokrywa”;

- w ust. 5 wyrazy „lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „, sumę gwarancji bankowej, sumę gwarancji ubezpieczeniowej lub wartość innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika”,
 - c) w pkt 57 w lit. a, w ust. 1 w pkt 10 po wyrazie „bankową” dodaje się wyrazy „, gwarancję ubezpieczeniową”,
 - d) w pkt 88,
 - w art. 117a:
 - w ust. 3 po wyrazie „bankowej” dodaje się wyrazy „, gwarancji ubezpieczeniowej”,
 - w ust. 4 po wyrazie „bankowej” dodaje się wyrazy „, gwarancji ubezpieczeniowej” oraz wyrazy „, o których mowa w ust. 3, powinny być dostosowane” zastępuje się wyrazami „dostosowuje się”,
 - w ust. 7 wyrazy „lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w ust. 3” zastępuje się wyrazami „, sumę gwarancji bankowej, sumę gwarancji ubezpieczeniowej lub wartość innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika”,
 - w art. 117b w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „bankowej” dodaje się wyrazy „, gwarancji ubezpieczeniowej”;
- 19) art. 1 pkt 57 lit. a, art. 64 ust. 1 pkt 9 – w trakcie prac nad projektem w Sejmie, odesłanie do dodawanego art. 32i, co do zasady, zastąpiono odesłaniem do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji, w związku z tym nasuwa się pytanie, czy celowo pozostawiono w nowelizowanym art. 64 ust. 1 pkt 9 odesłanie do art. 32i. Jeśli wolą ustawodawcy jest odesłanie również w tym przepisie do rozporządzenia unijnego, należałoby przyjąć niżej sformułowaną poprawkę. Analogiczna uwaga odnosi się do art. 21. Zaproponowana niżej poprawka do art. 21 uwzględnia opinię właściwego resortu w sprawie przepisów, do których odsyła modyfikowany artykuł. W dniu 14 września 2019 r. wchodzi w życie rozporządzenie 2018/389.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 57 w lit. a, w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zapewnia spełnianie wymogów określonych w przepisach rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji;”;

art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Dostawca usług płatniczych jest obowiązany spełniać wymogi, o których mowa w art. 32i ustawy zmienianej w art. 1 oraz wymogi wynikające z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji (Dz. Urz. UE L 69 z 13.03.2018, str. 23), o których mowa w art. 49a ust. 2 pkt 3, art. 59r ust. 3 pkt 4 i ust. 4 pkt 1, art. 59s ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, od dnia 14 września 2019 r.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego jest obowiązany spełniać wymogi, o których mowa w art. 32i ustawy zmienianej w art. 1 oraz wymogi wynikające z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji, o których mowa w art. 49a ust. 2 pkt 3, art. 59r ust. 3 pkt 4 i ust. 4 pkt 1, art. 59s ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, od dnia 14 marca 2020 r.

3. Przed upływem terminu, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 i 2, dostawcy usług płatniczych stosują dotychczasowe przepisy w zakresie bezpieczeństwa płatności.”;

20) art. 1 pkt 67 lit. a, art. 85 ust. 2 pkt 4 – mając na uwadze art. 2 pkt 20 ustawy o usługach płatniczych, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki. Analogicznej zmiany należałoby dokonać w dodawanym do art. 85 ust. 5, nowelizowanym art. 92 ust. 2 pkt 6 oraz w dodawanym do art. 92 ust. 6.

Propozycja poprawki:

w art. 1:

a) w pkt 67:

- w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 4 wyrazy „odpowiedzialnych za zarządzanie” zastępuje się wyrazem „zarządzających”,
- w lit. b, w ust. 5 wyrazy „odpowiedzialną za zarządzanie” zastępuje się wyrazem „zarządzającą”,

b) w pkt 71:

- w lit. c, w ust. 2 w pkt 6 „odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub działalnością agenta” zastępuje się wyrazem „zarządzających oddziałem lub agentem”,
- w lit. e, w ust. 6 „odpowiedzialną za zarządzanie” zastępuje się wyrazem „zarządzającą”;

21) art. 1 pkt 68, art. 87 ust. 1a – w związku z tym, że dodawany do art. 87 ust. 1a odnosi się zarówno do przedsiębiorców, z którymi zawarto umowę, o której mowa w art. 86 ust. 1, jak i agentów oraz mając na uwadze, że art. 87 dotyczy wyłącznie przedsiębiorców, należy uznać, że ust. 1a, w części w jakiej przepis ten odnosi się do agentów, nie mieści się w zakresie regulacji art. 87. Mając na względzie zapewnienie komunikatywności poszczególnych regulacji w aspekcie wyszukiwawczym, proponuje się „przeniesienie” treści ust. 1a do odrębnego artykułu i zamieszczenie go po art. 87. Jednocześnie w przepisie tym należy mówić nie o instytucji płatniczej, ale o krajowej instytucji płatniczej.

Propozycja poprawki:

w art. 1 pkt 68 otrzymuje brzmienie:

„68) po art. 87 dodaje się art. 87a w brzmieniu:

„Art. 87a. Krajowa instytucja płatnicza niezwłocznie powiadamia KNF o zmianach dotyczących korzystania z usług innych przedsiębiorców, którym powierzono wykonywanie czynności operacyjnych, oraz agentów.”;”;

- 22) art. 1 pkt 72, art. 93 ust. 3 – w związku z tym, że zawiadomienie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 składa krajowa instytucja płatnicza, a nie instytucja płatnicza jako taka, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 72, w art. 93 w ust. 3 po wyrazie „przekazuje” dodaje się wyraz „krajowej”;

- 23) art. 1 pkt 88, działy VIa i VIb – w związku z uchwaleniem w dniu 6 marca 2018 r. ustawy – Prawo przedsiębiorców oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (ustawy te wejdą w życie 30 kwietnia 2018 r.) konieczne jest dostosowanie przepisów zawartych w dodawanych działach do wyżej wskazanych ustaw. Należy mieć przy tym na względzie, że ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej dokonała również zmiany w ustawie o usługach płatniczych, które to zmiany częściowo pokrywają się ze zmianami dokonywanymi opiniowaną ustawą. Mając na względzie zapewnienie spójności systemu prawnego, należałoby dokonać zmian, które skorelują rozwiązania ustawy o usługach płatniczych z rozwiązaniami ustawy – Prawo przedsiębiorców oraz wyeliminują rozbieżności pomiędzy zmianami ustawy o usługach płatniczych dokonywanymi opiniowaną ustawą i ustawą – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej. W niżej sformułowanych poprawkach, za bazowe, wyznaczające kierunek modyfikacji, uznano rozwiązania przyjęte w ramach tzw. „Konstytucji Biznesu”.

Propozycja poprawek:

w art. 1 w pkt 88:

- a) w art. 117a w ust. 1 wyrazy „o swobodzie działalności gospodarczej” zastępuje się wyrazami „z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców”,
b) w art. 117b:

- po ust. 1 dodaje się ust. ... i ... w brzmieniu:

„... Rejestr dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest rejestrem działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, dla działalności, o której mowa w art. 117a ust. 1.

.... Wpis do rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku następuje na pisemny wniosek przedsiębiorcy zawierający dane, o których mowa w art. 136c pkt 2–5.”,

- w ust. 2:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „zawiera” dodaje się wyraz „także”,

- w pkt 3 wyraz „klienta” zastępuje się wyrazem „użytkownika”;

- w pkt 4 po wyrazach „wniosku są” dodaje się wyrazy „kompletne i”,

- ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. KNF dokonuje wpisu dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu do KNF wniosku o wpis lub jego uzupełnienia, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 4 pkt 4.”,

- po ust. 3 dodaje się ust. ... i ... w brzmieniu:

„... Za dzień rozpoczęcia działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku uważa się dzień dokonania wpisu do rejestru.

.... KNF wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”,

- skreśla się ust. 6,

c) w art. 117d:

- po ust. 6 dodaje się ust. ... w brzmieniu:

„... KNF może wydać decyzję o zakazie wykonywania działalności w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku, w przypadku gdy:

- 1) oświadczenie, o którym mowa w art. 117b ust. 4 pkt 4, zostało złożone niezgodnie ze stanem faktycznym;
- 2) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych prawem do prowadzenia działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, lub wynikających z przepisów ustawy obowiązków związanych z prowadzeniem działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.”,

- ust. 7 otrzymuje brzmienie:
 - „7. W przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1, KNF może:
 - 1) nałożyć kary pieniężne, o których mowa w ust. 6;
 - 2) wydać decyzję, o której mowa w ust. 7.”,
 - po ust. 7 dodaje się ust. ... w brzmieniu:
 - „... Decyzja, o której mowa w ust. 7, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”,
 - w ust. 8 wyrazy „ust. 6 i 7” zastępuje się wyrazami „ust. 6 i 8 pkt 1”,
- d) w art. 117f w ust. 1 wyrazy „o swobodzie działalności gospodarczej” zastępuje się wyrazami „z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców”,
- e) w art. 117g dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
 - „2. Rejestr małych instytucji płatniczych jest rejestrem działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, dla działalności, o której mowa w art. 117f ust. 1.”,
- f) w art. 117h w ust. 4 wyrazy „przepis art. 73 stosuje się odpowiednio” zastępuje się wyrazami „stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 i art. 75”,
- g) w art. 117j ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Wpis do rejestru małych instytucji płatniczych następuje na pisemny wniosek przedsiębiorcy zawierający dane, o których mowa w art. 136d pkt 2–4.”,
- h) po art. 117j dodaje się art. 117... w brzmieniu:
 - „Art. 117....1. KNF dokonuje wpisu małej instytucji płatniczej w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu do KNF wniosku o wpis lub jego uzupełnienia, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 117j w ust. 2 pkt 2.
 - 2. Za dzień rozpoczęcia działalności w charakterze małej instytucji płatniczej uważa się dzień dokonania wpisu do rejestru.
 - 3. KNF wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”,
- i) w art. 117m wyrazy „art. 117n” zastępuje się wyrazami „art. 117m”,
- j) skreśla się art. 117n,
- k) w art. 117r. po ust. 1 dodaje się ust. ... w brzmieniu:
 - „...Przepisy ust. 1 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2 stosuje się także w przypadku, gdy mała instytucja płatnicza, w tym także przez swoich agentów, w danym okresie nie wykonała żadnej transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku, gdy osoba prowadząca

działalność gospodarczą w charakterze małej instytucji płatniczej w danym okresie miała zawieszoną działalność gospodarczą.”,

l) w art. 117s:

– po ust. 6 dodaje się ust. ... w brzmieniu:

„... KNF może wydać decyzję o zakazie wykonywania działalności w zakresie małej instytucji płatniczej, w przypadku gdy:

- 1) oświadczenie, o którym mowa w art. 117j ust. 2 pkt 2, zostało złożone niezgodnie ze stanem faktycznym;
- 2) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych prawem do prowadzenia działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, lub wynikających z przepisów ustawy obowiązków związanych z prowadzeniem działalności w charakterze małej instytucji płatniczej.”,

– ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1, KNF może:

- 1) nałożyć kary pieniężne, o których mowa w ust. 6;
- 2) wydać decyzję, o której mowa w ust. 7.”;

– po ust. 7 dodaje się ust. ... w brzmieniu:

„... Decyzja, o której mowa w ust. 7, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

– w ust. 8 wyrazy „ust. 6 i 7” zastępuje się wyrazami „ust. 6 i 8 pkt 1”;

w art. 1 pkt 89 i 90 otrzymują brzmienie:

„89) w art. 119a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenie wnioskodawcy o następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są kompletne i zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze biura usług płatniczych określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62, 650 i ...).”. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;

90) art. 119b otrzymuje brzmienie:

„Art. 119b. Osoba zarządzająca biurem usług płatniczych nie może być osobą prawomocnie skazaną za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub przestępstwo skarbowe.”;”;

w art. 1 w pkt 108:

a) w pkt 7 wyrazy „art. 117l” zastępuje się wyrazami „art. 117m”,

b) w pkt 8 wyrazy „art. 117b ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 117b ust. 8”;

w art. 1 w pkt 108 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „w art. 142” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a i dodaje się lit. b w brzmieniu:

„b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Przepisy ust. 1a i 1b stosuje się odpowiednio do dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku oraz małej instytucji płatniczej.”;”;

24) art. 1 pkt 104, art. 136c–136f – w dodawanych przepisach określono co zawierają rejestr dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, rejestr małych instytucji płatniczych, rejestr podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b oraz rejestr podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12. Analiza przepisów merytorycznych dodawanych do ustawy o usługach płatniczych prowadzi do wniosku, że w rejestrach będą zawarte również dane, których zgłaszający nie będą mieli obowiązku przekazać we wniosku albo powiadomieniu. Obowiązek przekazania określonych danych nie może pośrednio wynikać z przepisu określającego zawartość rejestru, musi on wynikać wprost z określonego przepisu materialnego. Mając na uwadze wyeliminowanie luk w tym zakresie oraz zapewnienie funkcjonalności nowych rozwiązań, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanych poprawek. Poprawki w zakresie odnoszącym do rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku oraz rejestru małych instytucji płatniczych zostały ujęte w pakiecie poprawek korelujących opiniowaną ustawę z tzw. „Konstytucją Biznesu”.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 7:

a) w art. 6c:

– po ust. 1 dodaje się ust. ... w brzmieniu:

„... Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera także dane, o których mowa w art. 136e pkt 2 lit. a–c.”,

– w ust. 2 po wyrazie „powiadomienia” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w ust. 1,”,

– w ust. 3 po wyrazie „powiadomienia” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w ust. 1,” oraz wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 3”,

b) w art. 6d:

– po ust. 1 dodaje się ust. ... w brzmieniu:

„... Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera także dane, o których mowa w art. 136f pkt 2 lit. a–c.”,

– w ust. 3 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 3”;

25) art. 1 pkt 104, art. 136d pkt 2 lit. d – propozycja poprawki ujednolicającej terminologię ustawy.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 104, w art. 136d w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wykaz usług płatniczych, o którym mowa w art. 117j ust. 2 pkt 1;”;

26) art. 4 – w związku z uchwaleniem w dniu 1 marca 2018 r. nowej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, mając na uwadze że ten akt ma 3-miesięczny okres *vacatio legis*, dodatkowo należałoby znowelizować również tę ustawę. Sejm powinien przyjąć tę poprawkę tylko pod warunkiem jej opublikowania do czasu rozpatrzenia stanowiska Senatu w sprawie opiniowanej ustawy. Publikację zaplanowano na 13 kwietnia 2018 r.

Propozycja poprawki:

po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. W ustawie z dnia z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. ...) w art. 2 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji płatniczych, oddziały unijnych i zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych oraz agenci rozliczeniowi, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62, 650 i ...);”.”;

27) art. 6 pkt 3, art. 11b ust. 4 – uwzględniając skutki niewydania interpretacji Komisji w terminie (niewydanie interpretacji uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu występującego o tę interpretację) oraz mając na uwadze, że zakwalifikowanie przypadku jako szczególnie skomplikowanego będzie leżało wyłącznie po stronie KNF (w tym przypadku KNF będzie miała 45 dni na wydanie interpretacji), należałoby – w celu zapewnienia bezpieczeństwa prawnego podmiotów występujących o interpretację – dodać przepis, nakazujący KNF informować taki podmiot o uznaniu przypadku za szczególnie skomplikowany.

Propozycja poprawki:

w art. 6 w pkt 3, w art. 11b w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Komisja informuje podmiot, o którym mowa w ust. 1, o tym, że uznaje przypadek za szczególnie skomplikowany.”;

28) art. 6 pkt 3, art. 11b ust. 10 pkt 2 – dążąc do tego, aby podobne instytucje prawne w systemie były regulowane przez ustawodawcę analogicznie, a tym samym do zapewnienia jednolitości wykładni podobnych rozwiązań, mając na względzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych oraz biorąc pod uwagę, że interpretacja Komisji nie będzie dotyczyła stanu prawnego, ale stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, proponuje się nadać art. 11b ust. 10 pkt 2 brzmienie analogiczne do brzmienia art. 14b § 5 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Propozycja poprawki:

w art. 6 w pkt 3, w art. 11b w ust. 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację Komisji są przedmiotem toczącego się postępowania przed Komisją lub przed innymi organami, w tym postępowania sądowego lub sądownoadministracyjnego, albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta.”;

29) art. 6 pkt 4 lit. b, art. 12 ust. 2 pkt 5a i 5b – w związku z tymi przepisami nasuwa się pytanie, dlaczego w pkt 5a ustawodawca odsyła do obu kar z art. 117s ust. 6, natomiast w pkt 5b wyłącznie do kary z art. 117d ust. 6 pkt 1. Należy wziąć pod uwagę, że art. 117d ust. 6 i art. 117s ust. 6 są analogiczne w treści (ich pkt 1 i 2 przewidują takie same kary). W propozycja poprawki przyjęto, że wolą ustawodawcy było odesłanie w pkt 5b do całego art. 117d ust. 6.

Propozycja poprawki:

w art. 6 w pkt 4 w lit. b, w pkt 5b w lit. b wyrazy „art. 117d ust. 6 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 117d ust. 6”;

30) art. 12 – w związku z tym, że ustawodawca nie nowelizuje art. 60 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych, należałoby przyjąć niżej zaproponowaną poprawkę. Analogiczną uwagę należy odnieść do art. 19 ust. 1. W propozycji poprawki do art. 12 dostosowuje się również terminologię ust. 2 do terminologii ust. 1 tego artykułu.

Propozycja poprawek:

w art. 12:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”,

b) w ust. 2 wyrazy „na prowadzenie działalności w zakresie objętym zakresem ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą” zastępuje się wyrazami „, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1”;

w art. 19 w ust. 1 skreśla się wyrazy „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”;

- 31) art. 17 – w związku z tym, że w art. 77 nie określono wymogów prowadzenia działalności, ale określono zasady obliczania funduszy własnych, oraz biorąc pod uwagę, że ustawodawca nie nowelizuje art. 77 ustawy o usługach płatniczych, należałoby rozważyć przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 17:

- a) w zdaniu pierwszym wyrazy „wymogów określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 77” zastępuje się wyrazami „wymogu określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a”,

- b) dodaje się zdanie 3 w brzmieniu:

„Przy obliczaniu kapitału założycielskiego stosuje się art. 77 ustawy zmienianej w art. 1.”;

- 32) art. 19 ust. 1 – mając na względzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych, w art. 19 w ust. 1, mówiąc o podmiocie, którego dotyczyć ma ten przepis przejściowy, należałoby posłużyć się formułą analogiczną do zastosowanej w art. 14 ust. 1 i art. 18 ust. 1.

Propozycja poprawki:

w art. 19 w ust. 1 wyrazy „przed dniem” zastępuje się wyrazami „w dniu”;

- 33) art. 20 ust. 3 – nasuwa się pytanie, dlaczego inaczej niż w art. 20 ust. 1 i 2, w ust. 3 tego artykułu mowa jest o postępowaniach wszczętych bez doprecyzowania, że chodzi o postępowania niezakończone. Wydaje się, że intencją prawodawcy nie było odniesienie art. 20 ust. 3 również do postępowań wszczętych i zakończonych, a różnica w sposobie sformułowania poszczególnych przepisów w art. 20 wynika wyłącznie z przeoczenia.

Propozycja poprawki:

w art. 20 w ust. 3 po wyrazie „wszczętych” dodaje się wyrazy „i niezakończonych”;

- 34) art. 23 – w związku z tym, że w art. 32h ust. 1 mowa jest o danych, a nie o informacjach, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki, która uściśla zakres odesłania (§ 156 ZTP).

Propozycja poprawki:

w art. 23 wyrazy „, o której” zastępuje się wyrazami „i dane, o których”;

- 35) art. 25 – analizując zakres nowelizacji można mieć uzasadnione wątpliwości, czy w następstwie dokonanych ustawą zmian doszło do pośredniej zmiany treści upoważnień ustawowych zawartych w art. 76 ust. 6 oraz art. 83 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych, a więc że skutkiem noweli będzie utrata mocy przez rozporządzenia wydane na podstawie tych przepisów. Wydaje się, że zmiana treści upoważnienia nie nastąpi, co oznacza że rozporządzenia nie utracą mocy obowiązującej. Inną sprawą jest, że będą one wymagały nowelizacji, która dostosuje ich przepisy do zmienionej ustawy upoważniającej. Utrzymując czasowo w mocy akty wykonawcze trzeba mieć także na uwadze, że zabiegu takiego wolno dokonać wyłącznie w przypadku, jeżeli czasowo utrzymywany w mocy akt nie jest sprzeczny z ustawą upoważniającą. Zabieg ten nie może bowiem prowadzić do naruszenia, wynikającej z Konstytucji zasady hierarchicznej budowy systemu aktów prawnych.

Poza tym, przepis przejściowy czasowo utrzymujący w mocy rozporządzenia (art. 25) sugeruje, iż ustawodawca znowelizował ocenianą ustawą art. 76 ust. 6 oraz art. 83 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych, co nie jest zgodne z prawdą.

Mając powyższe na względzie **warto byłoby ograniczyć zakres art. 25 noweli wyłącznie do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych**. Jeżeli jednak wolą ustawodawcy dotychczasowy zakres art. 25 zostanie utrzymany, należałoby przyjąć niżej sformułowaną poprawkę techniczno-legislacyjną.

Propozycja poprawki:

art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 76 ust. 6 oraz art. 83 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76 ust. 6 oraz art. 83 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”.

Jakub Zabielski

Główny legislator